

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joan. Henrici Meibomii De Cervisiis potibusque &
ebriaminibus extra vinum aliis Commentarivs**

Meibom, Johann Heinrich

Helmestadii, 1668

Caput Decimum Tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10160

rit Virgilius. Et codices sane antiquiores & meliores, habent *vina Ariusia*, & maxime eam amplectuntur lectionem eruditii. *Ariusum* autem Straboni locus est in insula Chio asper & importuosus, qui *virum* tamen fert nobile *Ariusum* dictum. Plutarcho lib. *κατ' ἐπικρόνον* est *οἶνος ἀριστός*, Plinio aliisque per metathesin unius literæ *vinum Ariusum*. Deinde *vina Ariusia*, sive Chia, non sunt Malvatica, non enim ex Chio nobis, sed fere ex Creta appортantur. Præterea falsum est cervisiam à Cerere dici, ac propterea non simili modo *arvisiam* ab *arvis* fingere licet. Itaque apud Virgilium legendum censeo *vina Ariusia*, quæ à poeta ob nobilitatem, & respectu nectaris Deorum, *novum nectar* vocantur.

CAPUT DECIMUM TERTIUM. SUMMARIA.

1. Φυκᾶς, potus. 2. Arabibus foca, alfoca, alfuca. 3. Φωτίδιον. 4. fucas potus simplex, compositus, duplex. 5. ex frugibus confici solitus. 6. modus ex Silvatico. 7. Arabibus ex pane factus. 8. eoꝝ diversi generis. 9. modus Turcis usitatus. 10. Bellonij error. 11. Posca, pusca. 12. posca quid. 13. oxycratum. 14. poscae etymon. 15. Φύκαι quid. 16. aqua & aceti in posca quantitas varia. 17. Bellonij pro sua opinione argumentum. 18. quod recicitur. 19. posca ex vino acido & aqua.

1. **E**st & potionis quoddam genus, Græcis recentioribus & Arabum familiæ commemoratum. Φυκᾶν vocat Simeon Sethi, qui sub Michaële Duca Imp. floruit anno M L X X, & lib. *περὶ τροφῶν διάθεσις*, sive de alimentorum facultatis, omnes ipsi qualitates, quas Dioscorides zythio adscripsit, tribuit. Cuiacius Observat. lib. xxiv. cap. ult. Græcis etiam Φωκαῖδιον ait appellatum. Glossæ tamen Græco-barba-

barbaræ φωκα' δι' ior interpretantur myrothecam : φωκα' δι' ior
ἀλαβαστον, μυροθεα, καρυον. Arabibus potus is suca dici- 3
tur, & foca, & præfixo articulo alfoca. Simeon Sethi fu- 4
tam suum, sive φωκαν, duplicum facit : απλως καλγονδα-
ζόμενον, simpliciter paratum, & συνθέτον, compositum, quem
& ομπλάγη, sive duplicum vocat. Fit autem ex frugibus, ut 5
fere alia, quæ recensuimus. Unde Simoni Januensi in Sy-
nonymis pro iisdem habentur cervisia, camum, foca. Mat-
thæus Silvaticus in Pandectis cap. cclxxi. dicit esse potum 6
ex hordeo & aliis rebus calidis, ut Zingiber & similia ; quaero-
nuntur in vasis terreis parvis bene obiuratis, & cum aperiun-
tur, salit in altum, & vocatur cervisia. Arabibus tum ex hor- 7
deo fit, tum ex pane. Et frustra sunt viri doctissimi, Cujaci-
us jam dicto loco, & Alciatus in L. si quis vinum ix. D. de
trit. vino & ol. leg. quorum ille pro ex pane, è quo Ulpianus
zythum confici dixerat, reposuit, ex panico : hic rescriben-
dum maluit, ex farre. Neuter enim ex pane potum fieri cre-
didit, quod jam ante etiam in cano monui. Fieri tamen,
quemadmodum ex frugibus, ita etiam ex pane potum, non
tantum Rhases notavit ex Arabum familia, lib. iii. ad Al-
mans. cap. v. & post ipsum Avicenna lib. de regim. sanit.,
tract. v. cap. xix, sed hic etiam pluribus rem explicat lib. ii.
Canon. tract. ii. cap. cc lxxix. atque aliquot ejusmodi
potuum differentias recenset. Unam enim fieri scribit de 8
pane albahari cum mentha & apio, alteram de pane cocto,
tertiam de massa azyma, quibus deinde quartum addit foca
genus, ex hordeo. Ubi panem albahari Andr. Alpagus in In-
terpret. nomin. Arabic. ad mentem expositorum Arabum
vult esse eum, qui sit ex farina frumentis in aqua lati & infusi,
non adeo, ut in depurata aſfurſure, ex qua fit simila. Etiam
Indos & Aethiopes hodie ex fatina & pane bis cocto cervisi-
am sibi parare, ex Jo. Bapt. Habasciano, Indorum presbyte.

ro refert Olaus Magnus Hist. Septentr. lib. xiii. cap. xxx. &
9 xxxi. Eiusdem præterea phucæ, parandi modum etiam ho-
die superare apud Turcas, testis est rerum naturalium & qua-
rumvis aliarum investigator curiosissimus, Petrus Belloni-
us, qui eum in Syriæ urbe Haman, quæ veterum Emissa est,
se didicisse scribit Observat. lib. ii. cap. xciiii. potumque i-
plum Posset, vel Chouset incolis dictum notat. Ait autem
parari ex farina in massam coacta, quæ in capaci abeno coqua-
tur, ex quadende orbiculi confecti in aquam demittantur, quæ
illio sponte ebulliat & calefacit sine ignis adminiculo, atq[ue] in
densam sorbitonem coeat. Ei similem potus conficiendi ra-
tionem describi in fragmento inedito scriptoris Anonymi
Ἄριθμον ποίησεως, in volumine Chemicorum Græcorum
MSS. testis est vir clarissimus Thomas Reinesius Var. Lect.
10 lib. iii. cap. ix. Cæterum potum jam dictum, sive phucam,
ad zythorum, sive potuum ex frumento genera referri, re-
cite judicat Bellonius: quod variæ sint eorum differentiæ, ut
plurimum nominibus tantum differentes, aut parandi ali-
11 qua diversitate. At quod eundem putat esse phucam cum
posca sive pusea veterum, & Φύσια, in ea falli videtur vir
12 doctissimus. Posca enim veterum nihil aliud erat, quam
quod ἐξυεργατοι Græci dicunt; potus nempe ex aceto & aqua
13 variis modis inter se permixtis. Onomasticon vetus: Posca,
ὅξυκρατος. Vnde & Trallianus lib. vii. cap. v. ait esse inter
illa, οὐδὲ δι' οξεῖς ἔχει τὸ σπλασταῖν, οὐδὲ φύσια οὐδὲ οξύγαλα;
14 quæcum aceto parantur, & puscam & oxygala. Dicitur autem
posca, à poto, ut esca, ab edo. Vnde iterum Onomasticum
jam dictum: Posculentum, πότιμον. Meminit poscae Plau-
tus Mil. glor. act. iii. sc. i.

alij ebrij sunt, alij poscam potitant.

Neque aliud à Posca potionis genus est recentiorum Græco-
15 rum φύσια, sive φύση. Moschopulus: Φύση, η κοινως φύσια.

F H y / 14

Physca, quæ communiter phusca dicitur. Nam & hæc ex aqua
& acetō constabat. Phæmon in Cynosophio, sive de Canum
cura: φεζα ἡ δέν οξος, καὶ ὑδωρ θεμόν, καὶ ὁλο. Phu-
sca vero est acetum, & aqua calida, & ovi duo. Similiter &
Nicolaus Myrepsus sect. i. cap. ccclxxxiii. φεζαν nihil a-
liud esse ait, quam sextarium aceti unum, & aqua sextarium
semis. Ubi tamen notandum, non semper acetum aut aquam 16
eadem proportione: sed nunc alterutrius majorem aut mi-
norem portionem adsumptam: nunc alia etiam adjuncta fu-
isse, ut de ovis additis iam ex Phæmone patuit. Nec pro Bel-
lonio quicquam facit Suetonii, quem adducit, locus. Est is 17
in Vitellio cap. xii. de quo ita ait: Adolescentem murualibia
dine construpatum, mox tædio profugum, quum Puteolis po-
scam vendentem deprehendisset, coniecit in compedes &c. U-
num quidem hunc locum Bellonius ait sufficere sententiæ
suæ probandæ. Nisi enim, inquit, ea potio aliud quam oxy-
cratum continuisset, frigida eius taberna exiguum fecisset que-
stum. Verum quæ hæc probatio? Satis profecto erat man- 18
cipio fugitivo & profligati pudoris, exiguum ex vilis potio-
nis venditione facere questum, non ut pecuniam corrade-
ret, sed vitam saltem sustentaret. Et notat Mercurialis lib. 19
iii. Var. Lect. cap. xxii. vinum acidum, cum aqua mixtum,
vili plebiculae olim vendi solitum, & poscam vocari. Vide
etiam Jo. Brodæum Miscellan. lib. iv. cap. xi.

CAPUT DECIMUM QVARTVM

SUMMARIA.

1. Riera, bira, Germanorum ex frumento potus. 2. la-
bire Gallorum. 3. an à Latino bibere. 4. biber, potus. 5. bi-
beres nonales. 6. nona. 7. cervisia nonalis. 8. biera an ab
Aëtii Bvñ. 9. aut ceria Hispanorum. 10. aut pyris. 11. po-
tus ex pyris an priores potibus è frumento. 12. biera etymon
Hebræum. 13. biera vocabulum Celticum. 14. ex Hebræa
tamen matrice. 15. mρ̄s Gracis unde.

Ger-